

El secret del palimpsest

ANNA CARRERAS

Fa poc naixia *El crit de les ultracosos*, la primera novel·la del guionista figuerenc David Ruiz. Misteri, humor corrosiu i surrealisme emplaçats a Girona. Gairebé alhora, el blanenc Macip i el seu camarada Roig, figuerenc com Ruiz, publiquen *El secret de la banya embuixada*, una novel·la també d'intriga situada als epicentres del surrealisme (el casalot de Salvador Dalí a Portlligat i el castell de Púbol) i a Palamós. Si en Ruiz l'antiheroi era un inspector dels mossos, aquí hi ha lladres, Fanny i Thomas, i l'humor no és àcid ni lúcid, és a dir, no fa riure. Aquesta «comèdia paranormal i ectoplasmàtica» s'adjudica a un públic juvenil: la Sil i en Pep fan segon d'ESO. El punt de vista bascula entre el narrador omniscient i el bulldog Charlie J. Fatburger, antic gos de Truman Capote, que emet una llum estranya —la mateixa que la banya del cap de rinoceront

que els lladregots han furtat a casa de Dalí— fins que entra dins la llosa de l'escriptor Bob (amic de Dalí). Les dues trames conflueixen massa aviat, i esquiven la intriga que el llibre podria haver treballat amb més perícia. El brunzit continu (grills, onades, maregassa d'alumnes, pissarra electrònica) és un personatge més de la novel·la, com ho era el «soroll de mosca metàl·lica» a *El crit de les ultracosos*. Aquí s'ha canviat la mosca per les «abelles esvalotades», però s'hi tornen a espatllar televisors amb els puntets blancs i negres (la «neu televisiva» de l'original), a jugar amb els fenòmens atmosfèrics (allà terratrèmol, aquí temporal polar) per anunciar una invasió extraterrestre (les ultracosos ara són els *tikoloshes*) a través d'un portal interdimensional i a emprar l'alcohol com a revulsiu, entre desenes d'altres referències. Si la inspiració és desvergonyida, també hi ha un abisme que separa tots dos llibres:

SEBASTIÀ ROIG
i SALVADOR MACIP

El secret de la banya embuixada

Ed. Anima Llibres.
Col·lecció L'isard
Barcelona, 2015
208 p.

novetats JUDIT PUJADÓ

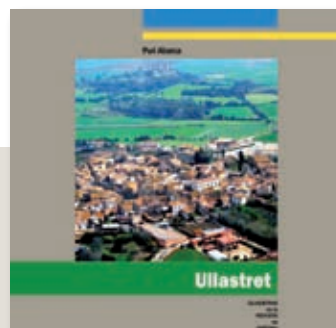

MARTÍNEZ COTS, JOSEP

La llegenda de la sardana

Il·lustracions: Bea i Sílvia Gil
Autoedició, 2015. 80 p.

Josep Martínez, autor de diversos contes sobre temàtica tradicional catalana, ha escrit aquest conte per reivindicar la sardana davant el perill que algun dia es pugui perdre. El text ve acompanyat d'un CD amb un recull de sardanes interpretades per la Principal de la Bisbal.

ABARCA, PURI

Ullastret

Quaderns de la Revista de Girona
Diputació de Girona, 2015. 96 p.

Els orígens ibèrics d'Ullastret, amb presència destacada al puig de Sant Andreu, la importància de l'antic estany i el paper d'alguns edificis destacables són alguns dels temes que documenta en aquest llibre, que no deixa de banda l'evolució històrica de la població ni la biografia d'alguns dels personatges que hi han viscut.

aquí no hi ha cap treball científic que sostingui la versemblança de la trama. Som en una recambra juvenil, plana però ben escrita i curulla dels motius idonis per triomfar en el gènere: mèdiums de carn i ossos, ladys Gagas adolescents, pel·lis en 3D, episodis paranoics, mares de llibre que parlen amb excessiva ultracorrecció, mocs verds i onomatopeies a tort i a dret. El final del llibre deixa oberta la possibilitat d'una segona part. Aconsellaria als autors que s'inspiressin en novel·les més antigues, per sanitat. Llibres d'aquells que, de cap manera, no puguin haver anat a parar a les mans de cap crític actual amb ulls d'òliba.